

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudroču koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

ISPUNI GOSPODINU ZAVJETE SVOJE

Zavjet je svečano obećanje, bilo Bogu ili ljudima. Pogledajte bilo koji rječnik. Ne bi trebao biti popraćen zakletvom, jer kršćaninovo Da treba biti Da, a njegovo Ne treba biti Ne – obvezujuće kao da se zakleo. Riječi našeg Gospodina mogu se drugačije prevesti, neka vaš zavjet bude dovoljan zavjet i vaše poricanje dovoljno poricanje.

Naš „zavjet posvećenja” – naš „krsni zavjet” – ako je pravi – bio je sveobuhvatan. To je uključivalo i žrtvu svega što smo posjedovali ili što ćemo ikada steći. To sve je nastavilo rasti kako su se oči našeg razumijevanja otvarale, a oni koji bi se „povukli” od obaveza daljnje svjetlosti time bi dokazali da nisu „više od pobjednika.” Oni od nas čije oči razumijevanja razaznaju svrsishodnost zavjeta nedavno predloženog u KULI, dajući ga, sigurno su postupili u skladu s našim izvornim zavjetom posvećenja. U njemu smo obećali da će naše ljudske volje biti mrtve i da ćemo učiniti sve u našoj moći da pomognemo sebi i drugima na „uskom putu.”

Nekoliko braće koja su nam izrazila protivljenje Zavjetu su svi bili oženjeni muškarci, od kojih se jedan usprotivio samo posljednjoj klauzuli i nagovijestio svoje zadovoljstvo davanjem „svetog poljupca” sestrama. Podsjećamo one koji žive u braku da je ovo pitanje već pokriveno njihovim „Brakom.” „Zavjet,” a osim toga, apostol je spominjao „sveti poljubac” kao istočnjački običaj da muškarci ljube muškarce. No, mi ne tvrdimo da je poljubac grešan, već samo jedna od stvari koje nam sada „ne idu u prilog.”

U prošlosti smo se protivili „svećeničkim zavjetima” i „crkvenim zavjetima.” I njima se još uvijek protivimo: oni su zavjeti ljudima i predstavljaju ropstvo, ropstvo koje je vrlo štetno. Nikada se nismo protivili zavjetima Gospodinu; naprotiv, ove smo poticali i još uvijek potičemo. Naš „Zavjet posvećenja,” sveobuhvatan od početka, treba svakodnevno održavati živim i treba ga svakodnevno proširivati, kako bi obuhvatio nove značajke dužnosti ili privilegija, kako ih vidimo.

Sveto pismo izjavljuje da bi bilo bolje da se uopće ne zavjetujemo nego da se zavjetujemo Gospodinu, a zatim prekršimo zavjet. (Prop. 5:5.) Naš Gospodin je

naglasio istu lekciju. (Luka 14:28-34.) U skladu je s ovim što se protivimo takozvanim metodama „probudjenja” i potičemo sve da najprije „sjednu i izračunaju troškove” prije nego daju zavjet posvećenja – zavjet krštenja. Dakle, sada potičemo ovu daljnju percepciju o značenju našeg posvetnog zavjeta i snazi koja će doći svima nama i cilju ako ga potpuno prihvatimo; i time sve čvršće privežemo naše žrtve za oltar na kojem se već nalaze. Onima koji vide Zavjet je samo dio izvornog zavjeta koji SE MORA ISPUNITI. Onima koji ne vide tako ne nudimo nikakvu osudu. Svatko je odgovoran svom gospodaru.

Ipak, moramo dati upozorenje: Ne protivite se Zavjetu. Koristite vlastitu slobodu u stvari i neka drugi koriste svoje. Ako je od Gospodina, kao što vjerujemo, nitko ga ne može srušiti i tko god se tome suprotstavi, sam će sebi nauditi. Ako po vašem sudu ne prijete nikakav „zao dan”, nikakav „čas iskušenja”, nikakvo „čudno djelo”, nikakva „jaka zabluda”, trebate biti dovoljno mudri i dovoljno ljubazni da se ne suprotstavite onima koji tako vjeruju i koji se spremaju na isto. Zapamtite Gospodinove riječi o ovoj temi, „Gledajte, vi koji prezirete, čudite se i nestanite! Jer u vaše dane činim djelo, djelo za koje ne biste povjerovali da vam ga tko ispriča.” (Djela 13:41.) „Sad, dakle, ne rugajte se da vam okovi ne ojačaju.” (Izaija 28:22.) Oni koji jednom zauzmu stav protivljenja morat će još više pobijeđivati; ponos koji nije potpuno mrtav nametnut će se i zaslijepiti ih. Otuda naš hitni apel: Ako ne položite zavjet, barem nemojte usmjeriti ni svoje srce ni svoj jezik protiv njega ili protiv onih koji su ga položili. I, naprotiv, opominjemo one koji se zavjetuju da to čine u poniznosti, a ne hvalisavo; i da se suzdrže od bacanja bilo kakvog razmišljanja o onima koji ne daju zavjet. Vrijeme će pokazati jesmo li budalasto oprezni o našim riječima, našim mislima, našem izbjegavanju okultizma, spiritizma, itd., i u našem posebnom ponašanju prema suprotnom spolu. Mnogi već izvješćuju o bogatim dodatnim blagoslovima kroz davanje i držanje zavjeta. Imajte strpljenja s onima koji sporije napreduju i dopustite da se vaša prednost očituje.

IZVJEŠĆE O KONVENCIJI PUT-IN-BAY

NAŠA Put-in-Bay konvencija je stvar prošlosti, iako će njezina slatka sjećanja, ne sumnjamo, biti s nama do vječnosti. Bio je to ne samo najveći kongres ikada održan pod pokroviteljstvom BIBLIJSKOG I TRAKTATNOG DRUŠTVA STRAŽARSKA KULA, nego je u nekim pogledima bio i jedno od najznačajnijih okupljanja kršćana u moderno doba. Posjećenost se procjenjuje na 3.000 do 4.800,

vjerojatno 3.500 bi bila sigurna procjena. Uz toliki broj sastanaka na programu i neke od posjetitelja vrlo umorne od putovanja i pod mentalnim naporom, sa sigurnošću je pretpostaviti da je jedna sedmina cijeloga možda nedostajala na bilo kojoj službi; a procjenjuje se da je u nekoliko navrata bilo prisutno 2.500.

Bila je to veličanstveno inspirativna skupština, jer su lica bila ne samo inteligentna, nego obasjana duhom

kršćanske ljubavi. Bio je to neobičan skup po tome što nije predstavljao nikakvu sektu ili stranku, već je isповijedao samo biblijsku vjeru. Nadalje, bila je to osobita publika po tome što su gotovo svi bili posvećeni ljudi u punom smislu tog pojma; bilo je neobično po tome što je tako golema skupina kršćana bila potpuni vjernik u otkupljenje kroz dragocjenu Kristovu krv, a nevjernik u sada popularnu, ali nebiblijsku doktrinu evolucije. Pacifička obala od Washingtona do Kalifornije, atlantska obala od Mainea do Floride i sve srednje države bile su dobro zastupljene. Konvencija je koštala one koji su joj prisustvovali otprilike 100.000 dolara. Svatko je plaćao svoj put, osim u nekim posebnim slučajevima, gdje se pomagalo siromašnijim prijateljima. Na primjer, Ekklesija u Chicagu dobrovoljno je donirala 1.500 dolara i na taj način omogućila da blagoslov ove konvencije dopre do nekih dragih prijatelja koji inače u njoj ne bi uživali.

Zasigurno se može reći da je ovo bio najbolji od svih dosad održanih kongresa Društva, a ne samo najveći. Duh kongresa bio je duh bratske ljubavi, koja je našla obilan izražaj, ne samo na sastancima, nego i u društvenim okupljanjima i blagovaonicama. Dragi prijatelji došli su po blagoslov, a to je bilo samo ono što smo očekivali – da je Gospodin ispunio svoja milostiva obećanja dajući nam osvježenje. Naše čaše radosti su se uvijek iznova prelijevale. Srca su nam bila proširena. Naša sposobnost za duhovnu radost je porasla, te smo uvijek iznova dolazili za Očev stol i sudjelovali u okrepiti, zahvaljujući u Isusovo ime.

Mjesto je u mnogočemu bilo idealno za takvu konvenciju – prostrano, lijepo, tiho. Veliki hotel u kojem smo napravili svoje sjedište primao je oko 2400, dok su manji hoteli i vikendice smjestili i hranili ostatak. Naravno, mnoštva su opteretila pripreme, a neki od dragih prijatelja bili su popunjeni više nego što bismo željeli. Ipak, čak su i ljudi iz hotela bili zapanjeni iskazanom strpljivošću i ljubaznom snošljivošću. U mnoštvu, umjesto žamora, neki od dragih prijatelja pomagali su u konobarstvu za stolovima. Drugi su pomogli namještajući vlastite krevete. Sve u svemu, činilo se da je odluka čvrsta – da smo se okupili radi duhovnog odmora, duhovne gozbe, i da nas ništa ne smije spriječiti da to postignemo; i dobili smo ga prema obećanjima Gospodnjim. Naučene lekcije u pogledu pružanja hotelskog smještaja sigurno će nam biti od pomoći, pokušamo li opet održati tako veliku konvenciju, bilo na istom mjestu ili negdje drugdje.

Događaj nam se činio toliko važnim da opravdava posvećivanje čitavog broja našeg časopisa izvješću o njemu. To smo učinili na način koji će, vjerujemo, biti prihvatljiv svim našim čitateljima. Nismo pokušali dati potpuni izvještaj o bilo kojem od govora, već smo

podjednako podijelili prostor koji nam je na raspolaganju, dajući sinopsis svakog govora.

OTVARANJE KONVENCIJE SUBOTA, 29. KOLOVOZA

Predsjedavao je brat JF Rutherford, predsjedavajući konvencije. Nakon uvodne pjesme i molitve uputio je pozdravnu riječ koju prenosimo kako slijedi:

„Draga braćo u Gospodinu – Drago nam je poželjeti vam dobrodošlicu u ime Biblijskog i Traktatnog Društva Stražarska Kula na ovom najvećem kongresu Božjeg naroda koji je dosad održan, ili će se možda održati, s ove strane zastora. Radujemo se što dolazimo ovamo, jer su se neki od Gospodinovih ljudi radovali ovom danu, vjerujući da će veliki blagoslov poteći na njegove najmilije u sljedećih deset dana. Dolazimo ovamo, dragi prijatelji, sa svrhom da izgrađujemo jedni druge u presvetoj vjeri i zahvaljivati za ono što je Gospodin učinio za sve nas.”

Predsjedavajući je prikladno primijenio izjavu proroka da se hvale Gospodnje trebaju objavljivati na „otoku.” Predloženo je da je ovaj kongres, koji se održava na otoku, usred uzburkanog mora, simbolizirao stanje srca onih koji su usred teškog stanja društva još uvijek imali svoje pouzdanje u Gospodinu; da su Gospodnji ljudi sada stabilni u društvu. Sugestivnim se smatralo i to što se toliko dragih prijatelja okupilo s raznih strana, praktički pod jednim krovom, i naziv zgrade „Pobjeda.” Ovo je proglašeno izrazom zajedničkog osjećaja koji gaje svi Gospodinovi ljudi – Pobjeda! Brat je dalje rekao:

„Dragi prijatelji, svi mi želimo pobjedu; svi želimo biti pobjednici, da, biti više nego pobjednici.” Nadalje je sugerirano da je ovaj otok usred prekrasnog mora nazvan „Put-in-Bay,” što je umu dalo daljnju sliku. Uvala je utočište za odmor od oluja koje haraju morem. Brat je vrlo gorljivo poticao da svi dragi prijatelji imaju srca preplavljena duhom ljubavi; ljubav prema Bogu vrhovnom, ljubav prema braći, ljubav prema istini i pravednosti i suosjećajnu ljubav prema jadnom, uzdišućem stvorenju, sada u tami, čekajući očitovanje proslavljenih sinova Božjih.

Predsjedavajući je jasno rekao da će svaki onaj koji vjeruje u Kristovu krv pomirenja biti srdačno dobrodošao. Osobito je pozdravio kolportere, usporedivši ih s hrabrim ratnicima Balaklave, dok idu dalje u svojoj kampanji protiv utvrde zablude, ne obazirući se na nepoželjne okolnosti i uvjete s kojima stalno dolaze u dodir; slušajući samo zapovijed svoga kralja da budu vjerni do smrti.

Također su srdačno dočekani i ostali posebno angažirani u djelu žetve – volonteri i putujuća braća. Brat je nadalje izjavio kako je uvjeren da su srca svih ujedinjena u ljubavi i cijenjenju prema onome koga je Bog tako visoko počastio da ga postavi na položaj u

kojem će imati privilegiju skrenuti pažnju na dragocjene istine razdoblja žetve tolikima koji su gladni i žedni pravednosti.

Svaki od dragih prijatelja bio je potaknut da ima na umu plemenitost svog poziva i da se ponaša primjereno dostojanstveno. Prijatelji su dobili utješnu pomisao da su, iako je Protivnik bio u neposrednoj blizini otoka, bili apsolutno neranjivi sve dok su bili blizu Učitelja i imali njegovog Duha, koji je tjerao misli mržnje ili traženja mana.

POZDRAV BRATA RUSSELLA

Nakon obraćanja brata Rutherforda otpjevana je himna, „Blagoslovljena budi veza koja povezuje naša srca u kršćanskoj ljubavi”, usred koje se brat Russell popeo na podijum. Dočekan je pozdravom Chautauqua, mahanjem rupčićima, a on je uzvratio istim, mašući svojim oduševljenim okupljenima. Kada ga je predsjednik predstavio, rekao je:

„Ovdje sam ovom prilikom da vas pozdravim. Pozdravljam vas u ime našeg velikog nebeskog Oca, u ime našeg velikog Otkupitelja i Gospodina, i u ime sve drage braće i sestara koji su zainteresirani za SIONSKU STRAŽARSKU KULU i istine koje nastavlja predstavljati najbolje što može.”

Brat je nastavio izjavljivati kako doista smatra blagoslovom imati privilegiju pozdraviti tolike ljude, od kojih je pretpostavljao da je veliki dio potpuno posvećen Gospodinu. Izrazio se kako misli da je doista prekrasna stvar što su toliki sve položili na oltar za žrtvu, jer je većina Gospodinova naroda, bez sumnje, iskustvom, stvarnim ispitivanjem među svojim poznanicima i prijateljima, otkrila da vrlo malo tko bi bio voljan reći da su izvršili punu, potpunu posvetu Gospodinu, i iako je to bilo tužno u srcu, ipak je pokazalo istinitost Gospodinove vlastite izjave, da će „izabrana” klasa sačinjavati samo „malo stado.”

Izjavio je da nije neuobičajena stvar da se sazovu audijencije te veličine, ali da je vrlo neuobičajena stvar vidjeti audijenciju te veličine sastavljenu od pojedinaca, od kojih većina nije bogata dobrima ovoga svijeta, koji prisustvuju za vlastitu osobnu izgradnju, a ne kao plaćeni delegati iz velikih i bogatih skupština.

Izrazio je zadovoljstvo što su se dragi prijatelji okupili radi osobne koristi, i uvjeren je da nisu mogli doći sa željom da zasjaju pred svijetom, jer ništa što je povezano s istinom nije imalo tu tendenciju. Nego, kako kaže Apostol, „mi smo bezumnici.” Ali to je samo procjena svijeta, koja je procjena ludost u Božjim očima. Stali smo na Božju stranu i to je temelj našeg pouzdanja i našeg veselja.

Brat je izjavio da je ovo bio jedini sastanak na cijelom svijetu, koliko on zna, sastavljen od toliko ljudi čija su srca, kao i glave, tako temeljito uvjereni da su u skladu s Biblijom. Dok su bili slobodni od

pogrešaka i praznovjerja, ipak su došli u najniže ropstvo, robovi Gospodnji. S jedne strane slobodni, s druge strane vezani; vezani svojim umovima i svojim srcima; vezani ljubavlju – „Blagoslovljena neka je veza koja veže” – vezani u tome da im nakon prihvaćanja nije dopušteno učiniti ništa što nije u skladu s njegovom voljom; da je samo pod ovim uvjetima čovjeku dopušteno biti sluga Gospodnji. Govornik ih je potaknuo da ništa ne stane između njih i ovog duha služenja:

„O, neka se ne digne oblak rođen od zemlje
Da te sakrije od očiju sluge tvojega.”

Nismo vezani za dan ili tjedan ili mjesec, nego do kraja našeg putovanja, dok ne umremo. „Budi vjeran do smrti,” božanski je uvjet nametnut za dobivanje krune života. To je potpuno predanje cijeloj vječnosti. Izjavio je da je bez sumnje istina da su oni koji su bili u ovom stanju ropstva deset godina imali više radosti, više odmora u Gospodinu od onih koji su bili u tom stanju samo jednu godinu; da kako su se naša iskustva povećavala, tako su se povećavali i naši blagoslovi, iz milosti u milost, iz slave u slavu, sada u našim srcima, sada u cijelom našem biću; i da će s vremenom doći do postizanja slave koju Bog čuva za one koji ga ljube.

Brat je završio potičući drage prijatelje da budu vjerni, da drže svoje oči na konačnim i veličanstvenim nadama i obećanjima, na velikom ispunjenju naših nada, da bi nam moglo biti dopušteno sudjelovati u „uskrsnuću mrtvih,” i da je svakome osiguran udio u slavi pod uvjetom da nastavi sudjelovati u patnjama ovog sadašnjeg vremena.

Ostatak poslijepodneva proveli su u molitvi, slavljenju i svjedočenju i pokazalo se vrlo zanimljivom i isplativom službom.

Nakon večere prijatelji su se družili u slatkome kršćanskom druženju u prostranim hodnicima i salonima hotela Victory. U golemim salonima, uredima, hodnicima i verandama prijatelji su imali puni posjed, a ako je netko otišao neblagoslovljen, neosvježen, neutješen, neojačan, sigurno vjerujemo da je to moralo biti iz nekog njegovog vlastitog razloga.

NEDJELJA, 30. KOLOVOZA

Više od sat vremena prije najave programa prijatelji su se okupili u ogromnoj dvorani. Služba hvale i molitve pripremljena za govor brata Johna Harrisona, koji ukratko donosimo u nastavku:

PREDAVANJE BRATA JOHN HARRISONA

„Dragi moji prijatelji, smatram velikom čašću kao i privilegijom što mi je dopušteno pozdraviti vas na prvoj jutrošnjoj službi. Dolazimo vam jutros s porukom zabilježenom u 2 Tim 4:6-8, 'Jer ja se već

prinosim na žrtvu i vrijeme mog odlaska se približilo. Dobru sam borbu izborio, trku završio, vjeru sačuvao. Odsada mi je spremljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj dan predati Gospodin, pravedan sudac. I ne samo meni, nego i svima koji ljube njegovu pojavu.' Ove riječi čine dio posljednje dužnosti velikog apostola naroda svome sinu Timoteju. One čine vrhunac jednog od najvećih života zabilježenih u ljudskim analima. Apostol Pavao je imao samo jednog poglavara, a to je bio naš Gospodin Isus Krist. 'S obzirom da je vrijeme blizu, spreman sam za polazak.' Gledamo ovaj karakter i zadivljeni smo što je to ikada mogao postići. Pavao se borio. Imao je svoj čas kušnje, trenutke očaja. Njegov je put bio težak. I Apostol je bio gotovo pobijeđen u sukobu. Ne čudi nas što je Gospodin dopustio da Krist usmjeri svoje srce k njemu. Rekao je Pavlu da treba mnogo trpjeti za njega. Pavao je bio bezazlen čovjek. Mogao se pohvaliti rimskim građanstvom i time da je odgojen kod Gamalielovih nogu. Bio je to čovjek pun mudrosti, revnosti, razuma, i gorljivo je progonio kršćane, misleći da služi Bogu. Ime Savla iz Tarza jedino je ime zabilježeno u opisu Stjepanove smrti. On je bio taj koji je držao odjeću onih koji su zgnječili život mučenika. Takav je bio Pavao kad ga je zarobio naš Gospodin Isus Krist. Sljepoća je bila njegov udio sve dok milost nije progovorila i ljuske nisu spale s njegovih očiju. Neprijatelji su bili zaista moćni koji su se suprotstavili ovom čovjeku (branitelju križa Kalvarije) kada je ušao na uski put. Njegovo osvajanje samog sebe bilo je moćno. On je potpuno pretresao stvari na zemlji kada je ušao u ovu utrku. Uklonio je sve ambicije ovoga života, prepoznajući činjenicu da je to bilo za Krista. Nema mnogo ljudi koji se mogu mjeriti s tom visinom karaktera.

„Pavao je rekao: 'Umro sam s Kristom'. Ali tada, baš tada, započeo je najveći sukob – sve podložiti Božjoj volji. 'Zakon duha života u Kristu Isusu oslobodio me zakona grijeha i smrti.' Takva promjena u Pavlovom stanju uma morala je biti popraćena čudesnim shvaćanjem vjere u čovjeku kojeg je progonio u svom prethodnom životu. Govorim o iskustvima mnogih kad kažem da nismo lako pali na ovaj način. Kakav je divan sukob duše morao biti kada se Pavao okrenuo i prepoznao Krista, Istinu.

„Susrećem se s različitim ljudima koji kažu: 'Ne vidim kako bih ikada mogao biti pobjednik; kako bih mogao osvojiti nagradu.' Da te pitam tko te ubacio u utrku? Bog je. Naš Otac nebeski zna sve o vama. I Gospodin razumije cijelu situaciju, kao što je razumio i za Pavla. Neka ti nitko ne uzme krunu. Dodijeljena vam je.

„Pavlu je bilo dopušteno gledati u budućnost kao i retrospektivno na prošlost. Bio je spreman reći, nema više sukoba, nema više ometanja, nema više sumnji. Ja

sam spreman. Mi smo na posljednjem kraju doba, dok Pavao je stajao na njegovom prvom kraju. Mi stojimo na posljednjem kraju Evangeoskog doba i prvom kraju Milenijskog doba. Pavao je rekao da je za njega bila pripremljena kruna koju bi mu pravedni Sudac trebao dati u onaj dan. Primit ćemo ju u ovaj dan. Neka naše pouzdanje postane čvršće, naš odmor u njemu bude slađi kako dani prolaze.”

PREDAVANJE BRATA ML McPHAILA

Nakon još jedne sezone hvale i molitve čuli smo od brata ML McPhaila o temi „Zlobno govorenje i osuđivanje”. Njegov tekst je glasio:

„Ne ogovarajte, braćo, jedan drugoga! Tko ogovara brata ili sudi brata svojega, ogovara Zakon i sudi Zakon. Ako li sudiš Zakon, nisi izvršitelj nego sudac Zakona. Jedan je zakonodavac, onaj koji može spasiti i pogubiti. Tko si ti koji sudiš drugoga? – Jakovljeva 4:11,12.

„Tko drugoga pogrđuje, pogrđuje zakon. Kakav zakon? Zakon časti, kraljevski zakon, zakon ljubavi. Zakon ljubavi kaže: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.' Ako čovjek voli drugoga kao samoga sebe, on će pokriti njegove pogreške kao što bi pokrio svoje. Ako čovjek sa zakonom ljubavi, Božjom ljubavlju, u svom srcu čuje nešto o drugima, treba li to zadržati sebe ili to reći drugima? Apostol Petar kaže da iznad svega trebamo imati žarku ljubav među sobom. Čovjek se nikada ne čini velikim time što drugoga čini manjim. Imamo pravilo za sve u Mateju 18:15-17, 'Štoviše, ako tvoj brat pogriješi protiv tebe, idi i ukaži mu na pogrešku' o tome. I ako te poslušna, što onda? Ah! tada si dobio brata svoga.

„Pavao koji je išao u Damask progoniti kršćane čuo je glas našega Gospodina kako govori: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?' Ako je Pavlu bilo teško, tako je teško svakome koji zamjera drugima. Ako ti se brat tvoj ogriješi, idi i reci mu nasamo, a ako ne čuje, uzmi još jednoga ili dvojicu. Ako ih ne poslušna, uzmi to pred skupštinu da ga mogu vratiti. Biblija mi kaže da ne govorim zlo o nikome. Gospodin će suditi pravedno. Suci zemaljskih sudova ne mogu suditi pravedno. Mnogi su ljudi obješeni zbog zločina drugoga. I mnogi su se ljudi oslobodili koji to ne bi učinili s pravednim sudom. Naš će Gospodin znati tko je kriv, a tko nije. Ne sudite ništa prije vremena. Ako želite doći na to sudačko mjesto u Milenijskom dobu, prijatelji moji, sada morate primijeniti riječi: 'Tko si ti da sudiš drugome?' Prije nego što sudite, pronađite knjigu i poglavlje i stih u Bibliji koji vam daje ovlast da sudite. Trebali bismo smatrati da je dobro pogledati u sebe i posvetiti se vlastitom poslu, vlastitom posvećenju. Ako to učinimo, neće imati vremena vidjeti greške drugih. Apostol Pavao je rekao: 'Nego obuzdavam svoje tijelo i dovodim ga u pokornost, da pošto sam drugima propovijedao, sâm ne budem izbače.'

„Onaj tko sudi drugima, postavlja temelj za svoju vlastitu prosudbu. Bog će biti pun ljubavi i dobrote – i jednako strog – kao što smo i mi prema drugima. Apostol Jakov kaže da će onaj tko nema milosti imati sud bez milosti. Bog nema milosti za tebe ako ti nemaš milosti za druge. 'Kakvim sudom sudite, takvim će vam se suditi.'

„Razmislite na trenutak o riječima u 15. Psalmu: 'Gospodine, tko će boraviti u šatoru tvojem ili tko će stanovati na svetoj gori tvojoj?' Jedna je stvar ući, a druga ostati unutra. Što znači ne činiti zlo čovjekovom bližnjemu? Činiti zlo čovjekovom bližnjemu je prekršiti zakon ljubavi. Tako da ako čujem nekoga da govori protiv moje sestre ili brata i ne protivim se ovome, ja ga grdim. Vidimo dakle, dragi prijatelji, da je čovjek kriv ako sluša zle stvari. Ako u srcu imamo ljubav Božju, nećemo ništa vjerovati protiv našeg brata dok se ne dokaže protiv njega. Ali pretpostavimo da nam čovjek kaže nešto o bratu koji je visoko u Istini. Ne bismo li trebali vjerovati u to? Ne! Ako to kaže anđeo s neba, ne vjerujte. Ako imamo Božju ljubav u našim srcima nećemo biti protiv našeg brata osim ako on ne prizna nepravdu. Ljubav će pokriti mnoštvo grijeha. Kad je jedan počašćen, svi bi se trebali radovati. Nema zavisti u pravom Kristovom Tijelu. Niti ogovarač onaj koji sluša neće ući u Kraljevstvo. U 1. Petrovoj 3:10 apostol kaže: 'Jer tko želi ljubiti život i vidjeti dobre dane, neka suzdrži svoj jezik od zla, i njegove usne da ne govore prijevare.' Pa, tko ne voli život i ne voli dobre dane obećane? Ako želimo ući u Kraljevstvo, suzdržimo se od zla i ne govorimo prijevare.’’

PREDAVANJE BRATA BH BARTONA

Poslijepodnevna sjednica započela je u 14 sati slavljenjem i molitvom, nakon čega je predstavljen brat BH Barton. Njegova tema bila je: – „Naši najviši motivi.’’

Brat Barton je izjavio da je uobičajeno uzeti tekst i onda propovijedati iz tog teksta, ali da je ovaj put namjeravao obrnuti uobičajeni redoslijed, propovijedati propovijed i onda imati tekst na kraju. Za to je imao poseban razlog – da izbjegne predrasude umova onih u publici; da je često kad je tekst najavljen zvučao toliko poznato da je prilika za izvlačenje posebno korisnih misli iz tog teksta gotovo nestala.

Brat je rekao da će svaki pojedini član ljudske rase provesti vječnost u jednom od četiri stanja. Citirao je Postanak 2:10-14 koji sadrži prijedlog o tome što bi te četiri klase bile. Rijeka koja je potekla iz Edena, rekao je, mogla bi predstavljati ljudsku rasu, koja je također nastala u Edenu i koja je donesena da bude krunski blagoslov za Zemlju. Odatle se rijeka podijelila na četiri rukavca, pa je ljudski rod zbog grijeha izašao iz Edena, a pošto je napustio vrt, podijeljen je u četiri klase. Prva se rijeka zvala Pison, koja je obuhvaćala

zemlju Havilu, gdje je bilo mnogo zlata, a zlato te zemlje bilo je dobro. Koliko se često u Svetom pismu zlato koristi da simbolizira božansku prirodu, stanje „malog stada.’’ Druga je podjela bio Gihon, koji je odgovarao slugama ispred prijestolja, nositeljima palmi iz Otkrivenja, koji su dodirivali simboličnu Etiopiju, jer je ta zemlja korištena za predstavljanje ropstva. Treći dio bio je Hidekel, koji je tekao prema Asiriji, svijetu, restitucijskoj klasi. A četvrti je bio Eufkrat, rijeka koju je Kir učinio suhom, i o kojoj čitamo da će presušiti, poput onih koji idu u drugu smrt, kao nedostojna nastavka vlage nade.

Naglašena je izjava da svi moraju potpadati pod jednu od ovih podjela, te je postavljen upit u kojoj od njih ćemo mi biti. Neki su predstavljeni kako govore: „Oh, želio bih biti u društvu koje je tipično za rijeku Pison, koja teče tamo gdje ima mnogo zlata; Želio bih biti iz one posebne klase koja će imati božansku prirodu, a ne iz klase restitucije.’’ „Ali čemu ta želja? Što bi bio razlog; koji je motiv?’’ Predloženo je da bi pojedinac čak neko vrijeme mogao biti prevaren i ne razumjeti vlastiti um u ovoj stvari, što se tiče stvarnog temeljnog motiva. Neki od motiva koji su razmatrani su ovi: „Ja želim biti iz te klase jer želim najbolje što postoji; drugi mogu imati drugo najbolje.’’ Takvi, međutim, neće biti u tom društvu, jer je njihov motiv sebičan, isti duh koji ih je pokretao prije susreta s istinom. Oni osjećaju da se ne mogu zadovoljiti bilo kojim drugim položajem, ne znajući slavu koja se sprema za restitucijsku klasu, kada će čak i riječi koje sačinjavaju naš jezik biti materijalno promijenjene. Drugi navode da je njihov motiv želja da vide Gospodina, da ga vide licem u lice, da uživaju u njegovom zajedništvu i društvu. Drugi žele biti iz te klase jer žele pomoći svijetu, kažu oni. Ali neprijatelj je toliko pažljivo ukorijenjen u nama da bi to čak mogla biti zamka. Predloženo je da bi naša želja mogla biti da možemo raditi ovo djelo; ne toliko da bi djelo moglo biti obavljeno, nego da bismo ga mi mogli učinili. Ne! mi moramo „proslaviti Sina.’’

PREDAVANJE BRATA RUSSELLA

Još jedna služba hvale i molitve odmorila je i pripremila zajednicu za govor brata Russella. Isus reče svojim učenicima: „Podite vi sami na osamu i odmorite se neko vrijeme.’’

Ne izvještavamo o ovom govoru jer mnogi od vas koji to žele već imaju potpunije izvješće u raznim novinama koje objavljuju ove propovijedi svaki tjedan. Cijene istih mogu se osigurati obraćanjem uredu STRAŽARSKÉ KULE.

PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

U dva sata posvećena hvali, molitvi i svjedočanstvima, velika zajednica imala je izvrsnu

priliku za komuniciranje jedni s drugima glede Gospodinove providnost u njihovu korist te u pohvalama i molbama. Vrijeme se dobro popravilo i mnoga su srca bila obradovana.

GOVOR BRATA OL SULLIVANA

„Ne dajte se svladati zlom, nego svladajte zlo dobrim.' (Rim 12:21.) Ovo pitanje stoji pred svima nama. Crkva mora pobijediti zlo sada; cijeli svijet mora pobijediti zlo u sljedećem dobu. Apostol nam govori da 'Protivnik kao ričući lav traži koga da proždre.' Iskustva ovih vremena bit će užasna. Jesu li i završne scene Kristova života bile užasne. Smatrate li privilegijom tako patiti?' Govornik je opetovano citirao mnoge snažne tekstove Svetoga pisma kroz cijeli govor, idući do „Zakona i svjedočanstva” kako bi dokazao sve svoje izjave.

„Cijelo pitanje kod nas”, rekao je, „dok razmišljamo o našem tekstu, pitanje je vjere. Ona je već stvarna u Božjim očima. Sve ovisi o nama samima. Ne smije biti raskola u Tijelu Kristovu. Apostol kaže u Rimljanima 12:4,5, 'Jer kao što imamo mnogo udova u jednom tijelu, a svi udovi nemaju istu službu; tako smo i mi mnogi jedno tijelo u Kristu, a svi udovi jedni drugima.' Sada smo Božja obitelj.” U ovom trenutku govornik je citirao sljedeće stihove: – Ef. 2:19-22; Rim. 8:29; Ps. 21:9; Ef. 5:15.

„U pravilima posvećenja koje je predstavio apostol, vidimo da je ljubav glavna stvar. Zapovijed našeg Učitelja je da volimo jedni druge. On nam pokazuje da moramo mrziti zlo i tražiti dobro. 'Budite gorljivi duhom.' Ne uzvraćajte uvredu za uvredu. Osigurajte stvari poštene u očima svih ljudi. Ljubav se ne bi osvetila. Umjesto da sudi u osvetničkom duhu, ovaj novi um će pokušati pokriti grešku. Opet kažemo da sve počiva na vjeri. Vidimo da Sotona sada vlada; da je Sotona izazvao sav grijeh i nevolje; da će Bog uništiti i grijeh i Sotonu; da nas je Bog pomirio sa sobom kroz Isusa Krista. Potrebna je vjera da ostanemo u ovom svijetu, a da ne budemo od njega. Moramo imati vjeru. Nedostatak nje je fatalan. Zlo se može iskorijeniti, nadvladati, uništiti dobrim. Božje su metode točne, jednostavne i istinite. Radimo zajedno s Bogom. Njegova nas Riječ poučava. Pravedna su ograničenja stavljena na duše koje se nadaju da će postati sunasljednici u Kraljevstvu s našim Gospodinom.” Govornik je ponovno izvukao brojne biblijske tekstove u kojima je naveo mnoge korisne ilustracije za dijete Božje.

„Molitvom, postom i prošnjom čuvamo se od suglasja sa zlom i u bliskom dodiru s našim Gospodinom, sve dok ne pusti na nas Duha Svetoga. Ne možemo imati srce ispunjeno s dvije stvari u isto vrijeme. Ako smo ispunjeni ljubavlju, u našim srcima više nema mjesta za zlo (2 Kor 10:5). Kršćanin mora

učiniti dvije neizostavne stvari. Mora učiti, učiti, učiti; i mora čitati, čitati, čitati. Ne treba mnogo da odlučiš o svojoj prilici. Voli i vjeruj braći ako se nebo sruši. Ti ćeš biti krivo shvaćen, ali Bog je za nas. Držite se s onima koji imaju isti um kao i vi, istu nadu, iste želje. Kakvu slogu savjetuje Apostol! Kako dvoje mogu hodati zajedno ako nisu složni? 'Ako činite ove stvari, nikada nećete iznevjeriti,' kaže Apostol. Spremnošću da podnesete teškoće novi um mora biti uglađen i pročišćen. Karakter se mora uspostaviti tako da kroz cijelu vječnost neće biti otklona od Božje volje.

„Tri stvari su nam potrebne – Božja snaga i pomoć, naša vlastita suradnja i naše posvećenje. Bog je za nas, ako to samo možemo shvatiti. Svijet nas naziva budalama, ali Božja nas Riječ naziva mudrim djevicama. Bog će potaknuti ove nove umove i mi moramo ići naprijed dok ne postignemo i ostvarimo pobjedu. Sotona usmjerava sve svoje snage protiv nas, ali naš Gospodin poništava sve te stvari za naše dobro. One imaju suprotan učinak. Sotona misli zlo protiv nas, a tijelo se buni i vapi za lakoćom i užitkom.”

PREDAVANJE BRATA GEORGEA DRAPEREA

„Nitko ne može postaviti temelja osim onoga koji je postavljen.” Tema brata Drapera bila je „Otkupnina i filozofija toga.” Uzeo je zdravo za gotovo da je većina prisutnih prepoznala nužnost razumijevanja prekrasnog nauka o otkupnini. S ostalima je shvatio da u današnje vrijeme ima vrlo malo onih koji vjeruju u doktrinu otkupnine, jednostavno zato što nisu shvatili ono što je temelj cijele kršćanske vjere. Ako se ne razumije, izlažemo se svim lukavstvima Protivnika. Izrazio je svoje otkriće da je većina DD-a bila prilično spremna to ostaviti po strani, bez osjećaja velike zabrinutosti oko toga, izjavljujući da nije bilo pada; da ako je čovjek uopće pao, pao je prema gore. Govornik je ispričao kako je pitao jednog učenog liječnika vjeruje li da je „Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakog čovjeka.” Odgovor je bio: „Ne, ne vjerujem u takve gluposti. Nitko osim stanovnika šumskog predjela u to više ne vjeruje.” Brat Draper bio je zahvalan što je još uvijek bio pučanin; da je priznao da ljudskom rodu ne bi mogao doći pravi blagoslov da Krist nije umro; ako Krist nije umro, onda je Sveto pismo farsa od početka do kraja.

Govornik je ustvrdio da je u ovom vremenu posebno potrebno imati jasnije razumijevanje otkupnine sa stajališta filozofije nego što je to ikada bilo u drugim vremenima i razdobljima zbog teških okolnosti u kojima se Crkva nalazi. Razumijemo da je Bog stvorio čovjeka savršenim, na svoju vlastitu sliku, da je pao u grijeh, u degradaciju, u sramotu, kada je skrenuo s puta savršene poslušnosti, i da jedina nada za bilo kakvu obnovu leži u činjenici da je plaćena velika cijena, naime smrt našeg Otkupitelja.

Ljubav nebeskog Oca istaknuta je u tome što je uzrokovao prokletstvo zemlje i u uređenju svih okolnosti na najkorisniji mogući način. Kako lijepo od njega što je osudu pretvorio u smrtnu kaznu kako se zlo ne bi povećalo još više nego što jest! Kada je čovjek bio istjeran iz rajskog vrta bilo je potrebno da se počne boriti sa svijetom u njegovoj nesavršenosti, te je stoga postupno otišao u zaborav. Brat je izjavio da prema Svetom pismu postoji samo jedan tračak nade koji se nalazi u obećanju, „Sjeme će ženino satrti zmijinu glavu.” Prošle su godine, šesnaest stoljeća, a opet bez daljnjih otkrivenja, zloća je postala toliko raširena da je bilo potrebno očistiti lice zemlje potopom. Još četiri stotine godina; zatim je došlo obećanje blagoslova kroz Abrahamovo Sjeme, ali bez nagovještaja što bi to Sjeme trebalo biti. Zatim je „Zakon dodan zbog prijestupa”.

Jasno je pokazano da anđeli nisu uspjeli u svom pokušaju da podignu rasu na pravednu razinu. Zakon ništa nije učinio savršenim, jer nesavršen čovjek ne može držati savršen zakon. Zatim je u punini vremena Bog očitovao svoju ljubav time što je poslao svoga sina da umre kao otkupnina za sve, pravedan za nepravedne. On je zaista umro, zapravo je preuzeo mjesto grešnika. Gdje god je grešnik bio, ondje je išao i Gospodin. Bio je mrtav kao i najgori grešnik.

Slušaatelji su se dojmili da je upravo ta činjenica omogućila obećani blagoslov svim obiteljima na zemlji, jer je njegova smrt bila sredstvo koje će biti korišteno za ublažavanje smrtno kazne i početak slavnog djela Evandeoskog i Milenijskog Doba.

PREDAVANJE BRATA ISACA HOSKINSA

Brat Hoskins nastojao je utisnuti u umove dragih prijatelja temelje stvari koje su uzrokovale njihovo zajedničko okupljanje. Brat je primijetio da naša vjera u Boga nije samo to da Bog namjerava biti dobar, već da je on dobar; da naša vjera ne utječe samo na našu nadu u budućnost, već nam daje predokus iste u sadašnjem vremenu; da zahvaća stvari koje se odnose na sadašnjost, ne samo nadu koja sada postoji, nego i onu koja će doći. Sve je impresionirao mišlju o dostojanstvu njihova poziva i nužnosti hodanja u skladu s njim, prisjećajući se da smo pripremljeni imati udjela u svojoj slavi i bogatstvu nebeskog stanja.

Tekst je bio Matt. 25:21, „Bravo, dobri i vjerni slugo.” Poseban napor bio je pokazati što božansko odobrenje znači i vrijednost toga. Odobranje, rekao je, sugerira pomisao da je mjerio s nekim mjerilom i da je mjerilo s kojim se Gospodinov narod mjeri mjerilo njegove Riječi, mjerilo njegova vlastitog karaktera, koje je ispravno, istinito i dobro. „Razmislite što znači božansko odobrenje”, rekao je; „odobrenje moćnog Tvorca svemira, Samopostojećeg.” „Milosrdan je Gospodin, Bog naš, u svim djelima svojim. Što Bog

želi od tebe i mene?” upitao je. „Mogli smo suditi o našem sadašnjem odobravanju prema količini radosti koju njegova obećanja potiču u nama. Vječni život je Božja naklonost, osuda njegovo neodobravanje, njegova nenaklonost. On ih podržava jer su potpuno i skroz u skladu s njegovim uređenjem.” Brat Hoskins iznio je biblijski dokaz da je ljudska rasa kao cjelina bila u Božjoj nemilosti već šest tisuća godina, uzrokovano kršenjem i neusklađenošću sa savršenim Božjim zakonom, i da ih Gospodin nije mogao podržati u ovom stanju. Ipak, pokazalo se da je Božja Riječ bila puna priprema s ljubavlju koje je Gospodin pripremio za rasu i da je to bio izvor radosti za sve ljude ispravnog uma kada su shvatili da je Gospodin, zbog otkupne žrtve ponuđene u osobi njegovog jedinorođenog Sina, mogao na kraju uspostaviti naklonost svim ljudima.

Ali kako, postavljeno je pitanje, možemo steći božansko odobravanje sada i dokazati da smo dostojni Božje vječne naklonosti, vječnog života? U prošlosti je Božja naklonost bila s Abrahamom, zatim s Izakom, zatim s Jakovom, zatim s cijelim židovskim narodom u posebnoj smislu; ali sada je savez sklopljen radi stjecanja naklonosti poseban savez, savez s Bogom žrtvom, koji je prvi put postao prihvatljiv primanjem zasluga otkupne žrtve, opravdanja vjerom, zakonski u miru s Bogom, nailazeći na njegovo odobravanje do sada. Ali potpunija je usluga pružena odazivanjem na poziv upućen onima koji su na taj način opravdani da prikažu svoja tijela kao žive žrtve, svete i prihvatljive Gospodinu. Ali čak i nakon što ste učinili te stvari, što onda? Upitao je. Možemo li dobiti konačno Božje odobravanje, ono „dobro, dobri i vjerni slugo, uđi u radost Gospodara svoga”? Kao odgovor pročitano je ovaj tekst: „Radite nad svojom spasenju sa strahom i trepetom.” Dragi prijatelji bili su potaknuti da nastave proučavati kako bi upoznali Gospodina i njegovu volju kako bi se mogli prilagoditi njegovim zahtjevima, a njihov uspjeh ovisio je o stavu s kojim su pristupili toj stvari; da „kod Boga krotak i tih duh ima veliku cijenu”. Nadalje je poticao da pod utjecajem Duha Svetoga postupno postignemo stupanj stvarne pravednosti, iznad onoga koji smo imali kad smo ušli u opravdano stanje, i da bismo se tako čisteći od svake prljavštine tijela i duha imali Gospodinovo konačno odobrenje, koje je od neprocjenjive vrijednosti.

Ovime je završen treći dan naše blagoslovljene konvencije što se tiče govora o Istini. Navečer su putujuća braća imali međusobni duhovni sastanak, dok je gomila ljudi šetala, razgovarala i pjevala u gotovo svakom dijelu prostrane zgrade i na njezinim travnjacima. Zadovoljni smo da je značajka društvenog zajedništva dodatni blagoslov kada se pravilno koristi.

Istina, može se učiniti plodonosnim izvorom zla među onima koji su pod dominacijom svijeta, tijela i protivnika – kao prilika za huškanje, zlobne govore, klevete, itd. Hvalimo Gospodina, međutim, za dokaze koje imamo da duh zdravog uma dolazi sve više i više u Gospodinov narod, a razgovori su se usput činili ograničeni na slavne nade. U drugim prilikama u kojima su se ovi sastanci održavali, izgubljena je posebna prilika za druženje. Ovo je posebna značajka koja je ovom prilikom postala korisna i utješna.

UTORAK, 1. RUJNA

U skladu s programom dan je započeo sastankom u pet sati. Izvorna zamisao općeg svjedočanstva, hvale i obožavanja nije provedena, brat Russell je smatrao da je prikladno vrijeme da održi mali govor, koji je ukratko dan u nastavku. Bilo je to glede sugestivne misli u riječima proroka, „Vama koji se bojite moga imena, zasjat će Sunce pravde s iscjeljenjem u svojim zrakama.”

Služba za izlazak sunca bila je impresivna. U taj rani sat oko 2.000 ljudi pridružilo se slavljenju i molitvi s velikim poštovanjem, a zatim su sa zanesenom pozornošću slušali obraćanje brata Russella.

GOVOR BRATA WM HERSEEJA

„Ovog jutra nakratko razmotrimo Pavlovu poslanicu Timoteju, prvo poglavlje, peti redak: 'Svršetak je zapovijedi ljubav iz čista srca, čiste savjesti i vjere neprijetvorne.' Sada je cilj zapovijedi ljubav ili milosrđe koje proizlazi iz čistog srca i iz prave vjere i čiste savjesti. Nalazimo da Pavao, obraćajući se Titu, također kaže: 'Govori zdrav nauk.' 'Riječ moja, koja izlazi iz mojih usta, neće se vratiti prazna k meni.' Misao je ovdje pokazati neiskvarenost Riječi Istine. Mnogi kršćani ne uspijevaju ispravno podijeliti Riječ.

„Bog okuplja od pogana narod koji će nositi ime Kristovo; ali sjeme tijela nije Sjeme obećanja. Crkva će biti dio tog Sjemena uskrsnućem iz mrtvih. Dakle, duž ove linije se Apostol Pavao obraća Timoteju. On ga opominje da ispravno dijeli Riječ istine, koja je dana po nadahnuću. Ispravno dijeleći Riječ istine vidimo da je Isus došao na svijet da spasi grešnike. Čitamo da 'Po neposlušnosti jednog čovjeka' svi su postali grešnici. Po jednom čovjeku, Adamu, vlada smrt. I prije nego što se Božja pravda može zadovoljiti, cijena se mora platiti.

„Udovi Tijela Kristova trebaju imati jednaku brigu jedni za druge kao što Gospodin ima za njih. 'Ako jedan ud pati, svi s njim pate; ili, ako je jedan ud počašćen, svi se s njim raduju.' Također nalazimo kako apostol Pavao upućuje Timoteja da ne grdi starješinu i da podnosi teškoće; u krotkosti poučava one koji se protive. Konačno, u svojoj završnoj poslanici, Pavao

kaže Timoteju da će veliki dio njegovog posla pripasti njemu. Pavao kaže da mi moramo imati pravu vjeru i da moramo imati naša srca poštropljena od zle savjesti.

„Blago onima koji su čista srca, oni će Boga vidjeti.' Bog ne voli samo Crkvu, nego i svijet. Pokazao je svoju ljubav prema nama time što je Krist umro za nas dok smo još bili grešnici. Naš je Gospodin bio kod cilja ljubavi pri svome posvećenju. Na tom je cilju ostao sve dok nije predao svoj život. Sjetite se Pavlovihi riječi: 'Slijedi mene, kao što ja slijedim Krista'. Skreće nam pozornost da oni koji su jaki trebaju nositi slabosti slabih, a ne ugađati sebi. Zato je Bog među nas postavio neke apostole, neke pastire. Trebamo imati pamet opasanu s Riječju Istine. Gospodnji ljudi koji su na uskom putu moraju očekivati ne samo da će cijeliti pravdu, nego također ne smiju tražiti pravdu od svijeta, koji je ne poznaje. Ali moraju biti pravedni i izražavati ljubav i suosjećanje ne samo prema braći, nego i prema svijetu općenito. Samo malo svjetla svijetli tu i tamo. A svjetlo je s narodom Gospodnjim. Radujte se svojim nevoljama. To će povećati vašu vjeru u Gospodina. Svi ćemo postati savršeni kroz patnje. U tim smo patnjama i mi sami sudionici. Cijenimo sve više i više svoju prednost patnje s Kristom, da se ne obeshrabrimo. Shvaćamo da je Bog za nas; i ako je Bog za nas, tko može biti protiv nas? Tko ustraje do kraja, bit će spašen. Dobit će obilan ulazak u Kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista.”

PREDAVANJE BRATA AE WILLIAMSONA

„Izveo me na prostrano mjesto, i izbavio me, jer sam mu omilio.” – Ps. 18:19.

Rečeno je da je ovaj psalam pod vrlo čudnim okolnostima napisao prorok David, nakon što je izbavljen od Šaula. Zaključeno je da se ova izjava ne odnosi samo na Davida, već i na Davidovu klasu, onu klasu osoba koje je Bog izabrao da budu nasljednici Kraljevstva, baš kao i kad je David bio pomazan na položaj kralja. Kontekst je uveden kako bi se pokazalo da se neka od iskustava nisu mogla odnositi na Davida kao pojedinca i stoga se moraju shvatiti da se na proročanski način primjenjuju na velikog antitipskog Davida.

Istaknuto je značenje izraza koje je Gospodin upotrijebio. Izvođenje na veliko mjesto bilo je prvo iskustvo i izbavljenje zbog Gospodinove radosti, drugo. Izraz „prostrano mjesto” bio je predstavljen kao posebno naglašavajući misao o slobodi, oslobađanju od stanja ropstva – mjesto slobode, odmora, na koje je Učitelj ukazivao u svom milostivom pozivu: „Dodite k meni svi koji ste izmoredni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti”; to stanje slobode opisano je kao veliko, milostivo, osvježavajuće mjesto. Ali prostrano mjesto u tekstu očito se odnosilo na više od pukog opravdanja

vjerom i pratećeg mira s Bogom, opisani blagoslov očito je uključivao prethodnu milost Rim. 5:2, „po kojemu vjerom imamo pristup ovoj milosti u kojoj stojimo i dičimo se u nadi slave Božje.” To je, rekao je, bilo prostrano mjesto na kojem su oni koji pravilno razumiju prilike sadašnjeg vremena imali privilegiju biti, mjesto osobite Božje naklonosti. Poduzeli su korak iznad pukog opravdanja. Ipak, zbog koraka opravdanja mogli su poduzeti korak posvećenja. Kad su se ovi predali Gospodinu, Gospodin im je nešto dao – nadu u slavu Božju. Tvrđilo se da to nije istina za one koji su bili samo opravdani, jer čak se i savršena ljudska bića ne moraju radovati nadi u božansku slavu, sve čemu su se mogli nadati je obnova mjesta koje je nekada zauzimao Otac Adam u Edenskom vrtu. Ali oni koji su se predstavili kao žive žrtve imaju nadu u nebesku baštinu jer su ponovno začeti za nadu u drugi život; sjedi s Kristom na nebeskim mjestima.

Poseban naglasak stavljen je na izbaviteljsku značajku teksta. To se ne može odnositi na nas kao pojedince, ne može se odnositi ni na koga samo jer su bili članovi Tijela Kristova, te velike klase u kojoj je on mogao uživati. Izbavljenje je postignuto na dva načina; izbavljenje iz nevolja i izbavljenje u nevoljama. Ponekad su nevolje, kušnje i poteškoće bili uklonjeni. Ponekad je Gospodin povećao svoju milost i dao sposobnost izdržati kušnje, izbavljenje iz kojih bi značilo lišavanje pročišćavajuće vatre. Oslobođenje od briga bilo je jedan od glavnih blagoslova sadašnjih iskustava, prema apostolovom poticaju: „Ne brinite ni za što, nego u svemu molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem, očitujte svoje molbe Bogu.”

Naše kušnje treba analizirati, rekao je, kako bismo utvrdili njihov uzrok i kako bismo mogli moliti i očekivati izbavljenje u skladu s tim. Kušnja je mogla biti uzrokovana kršenjem saveza i naravno to bi donijelo kaznu. Onda smo možda prekršili neki prirodni zakon i ne bismo trebali očekivati da će Gospodin činiti nepotrebna čuda za nas. To može biti patnja zbog pravednosti. Ali ako nije ništa od ovo troje, onda možemo zaključiti da je to posebno dopušteno za naš razvoj karaktera, poput Pavlovog trna u tijelu.

PREDAVANJE BRATA AE BURGESSA

„Neće te udariti sunce danju, ni mjesec noću.”

„Sveto pismo obiluje simbolima, koristeći se mnogim stvarima i predmetima u svakodnevnom životu za predstavljanje određenih duhovnih istina za one koje je poučavao Bog. Naš nebeski Otac predstavljen je u Svetom pismu kao 'sunce'; kao što psalmist kaže, 'Gospodin Bog je Sunce,' čije je veličanstveno savršenstvo izvan svake mogućnosti opisa. Budući da je on izvan svake usporedbe s Mudročću, Pravdom, Ljubavlju i Moći, dobro je predstavljen u toj veličanstvenoj kugli dana – Suncu.

Razlika između Jehovine slave, moći i veličanstvenosti, u usporedbi s ljudskom rasom, daleko je veća od razlike između veličanstvenog Sunca i trave pod našim nogama.

„Jehova, u svojoj beskrajnoj ljubavi i mudrosti, predviđajući porazni učinak koji bi njegovo veličanstveno savršenstvo imalo na našu rasu, osigurao je štit u osobi našeg Gospodina Isusa Krista, pod čijom zaštitom oni koji žele mogu potražiti utočište. Duljina Božje mudrosti je osigurala vječni život za sva njegova stvorenja koja mu pokazuju svoju poslušnost. Širina Božje pravde, predstavljena u njegovom božanskom zakonu, puna je mjera sposobnosti savršenog čovjeka. Dubina Božje ljubavi bila je u pružanju Krista kao štit. Vrhunac Božje moći očitovao se u uskrsnuću Isusa Krista iz smrti, zaborava, u besmrtnost.

„Svjetlost ili znanje koje je primio opravdani pojedinac, ako ih ne koristi za namjeravanu svrhu, posvećenje, ne nastavlja se. On nije uspio izvršiti svoju 'razumnu službu.' Tko su bili oni za koje je rečeno da ne bi trebali biti udareni? To je bila klasa o kojoj je Prorok govorio da je 'zadobila dobar glas kroz vjeru.'

„Kako su mudre Božje odredbe. Duhovna faza Kraljevstva, sastavljena od Krista i Crkve, posjeduje značajku Sunca svojom svjetlošću i snagom grijanja, oživljavajući u život mrtvi rod, dok je zemaljska faza Kraljevstva, tj. usred naroda, kao rosa od Gospodina, modificirat će i ublažiti veličanstvene zrake do odgovarajućeg stupnja, tako da neće uvenuti i uništiti one koji su stvoreni da prime blagoslov. Da je ovo neophodno vidljivo je po riječi apostola govoreći o Isusu Kristu da će on 'u svoje vrijeme pokazati tko je taj blaženi i jedini vladar, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, koji prebiva u svjetlu kojem se nitko ne može približiti, kojega nitko nije vidio niti može vidjeti.' – I Tim 6:15,16.

„Tako će se s ove dvije faze Kraljevstva Božjega, gore Siona, Novog Jeruzalema, ispuniti riječi psalmiste: 'Velik je GOSPOD, i neka bude silno slavljen u gradu Boga našega, na gori svetosti svoje. Divna zbog položaja, radost zemlji svoj, gora Sion, na sjevernim stranama, grad Kralja velikoga. Bog je poznat u dvorima njegovim zbog utočišta.' (Psalam 48:1-4.) I tada će doista čovječanstvo biti ispunjeno radošću i veseljem, životom i srećom i biti osposobljeno pjevati hvalu Gospodinu, 'Hvalite GOSPODA! Hvalite, o sluge GOSPODNJE, hvalite ime GOSPODNJE! Blagoslovljeno bilo ime GOSPODNJE odsada i za sva vremena! Od izlaska sunca do njegovog zalaska hvaljeno bilo ime GOSPODNJE! GOSPOD je uzvišen nad svim narodima, slava je njegova iznad nebesa. Tko je kao GOSPOD, Bog naš, koji u visini prebiva, koji sebe ponižava i gleda što je na nebu i na zemlji? On podiže siromaha iz prašine, iz gnojišta uzvisuje potrebitog, da

ga posjedne s knezovima, s knezovima naroda njegova.'” – Psa. 113.

SRIJEDA, 2. RUJNA

To je u programu označeno kao „Dan kolportera.” Otvoreno je molitvom i službom hvale, a do 9:30 prostrani šator bio je prepun dragih prijatelja kako bi čuli obraćanje brata Russella

„SURADNICI U ŽETVI”

Rekao je: „Obraćam vam se kao Suradnicima u žetvi jer će to uključiti gotovo sve vas – putujuću braću, kolportere, koji su vješti u ciljanju, volontere. Čini se kako je divno što je Gospodinu bilo drago pridružiti nas nesavršena bića svom dragom Sinu, Glavnom žeteocu, u ovo vrijeme žetve! Kako smo svi sretni što je za svakoga od nas pronađeno mjesto u djelu! Gospodin, a ne čovjek, zasigurno je otvorio različite puteve službe žetve – jedan i svaki tako različit od bilo čega drugoga u modi danas ili u bilo kojem trenutku u prošlosti. Kako je Gospodin također divno blagoslivljao i davao napredak u ovim različitim agencijama, pokazuje ovo ogromno okupljanje Istraživača Biblije – da ne spominjemo tisuće koje smo ostavili kod kuće!

„Međutim, ne hvalimo se, dragi prijatelji. Svi oni 'ovog puta' su malobrojni, a među njima nema mnogo velikih, mudrih ili učenih, kao što implicira Apostol. Bogu se svidjelo proći pored nebrojenog društva anđela koji bi rado sudjelovali u ovom djelu, te nam je dao prilike. Cijenimo ih i pokažimo im svoju zahvalnost služeći se njima svečano, veselo, radosno, svim svojim umom i svom svojom snagom.

„Čestitam i vama, dragi prijatelji, da iako količina traktata i brošura koje izlaze iz našeg ureda izgleda daleko nadmašuje one naših konkurenata, koji su mnogo bolje opskrbljeni financijskom snagom od nas, naš rad, kao što znate, provodi se bez apela za novcem, dok gotovo sva vjerska djela posebno ističu značajku stjecanja novca. Hvala Gospodinu za sve njegove blagoslove, milosti i povlastice! Prepoznavajmo njegovu ruku u cijelom djelu žetve. Tako će naša vjera, naša ljubav, naša nada, uvelike porasti.

„SIONSKA STRAŽARSKA KULA i dalje radosno služi Crkvi, posjećujući svoje članove u svim dijelovima svijeta dva puta mjesečno. Čestitam vam što se u Gospodinovoj providnosti i uz vašu suradnju popis pretplatnika povećava, no ne Nevoljko smo nedavno odustali od priličnog broja pošto ni zahtjev ni cijena preplate nisu došli pri ruci, kako zahtijevaju nova poštanska pravila.

„Podsjećam vas na službu putujuće braće i utjehu, radost i blagoslov koje je donijela mnogima od vas, zalijevajući sjeme Istine i drljajući ga. Podsjećam vas da postoje određene priznate kvalifikacije za ovu

službu – posebno tri. (1) Pitamo, Je li čovjek posvećen? (2) Je li ponizan? (3) Ima li sposobnosti? Gledamo za ove tri kvalifikacije navedenim redoslijedom. Razmotrite Božju providnost u pogledu odabira ove putujuće braće, da su oni, iako su uvelike različiti u svojim općim karakteristikama, ljudi više od prosječnih sposobnosti. Njihova obuka je uglavnom bila u Kristovoj školi, i još uvijek traje, vjerujemo, i tako će i biti. Nemamo teološki mlin iz kojeg bismo ih mljeli. Radije želimo da se sačuva njihova individualnost, te da tako Crkva, po Gospodinovoj providnosti, ima što veću raznolikost talenata u ovoj službi. Očito je Gospodin imao veze s njihovom pripremom za djelo. Dok potičemo da ova putujuća braća prime ohrabrujuće riječi od vas, savjetujemo vam da budete mudri po tom pitanju – da ih ne razmazite laskanjem i pohvalama. Upamtite da sposobnost koja se očituje u njima nije toliko njihov prirodni talent, već prije sposobnost Istine, koja ima osvježavajući okus i moć jačanja koliko god ponizno i slomljeno predstavljena.

„Podsjećam vas na rad Kolportera i njegove blagoslovljene mogućnosti. Predlažem da svaki Kolporter, koliko god skromni njegovi talenti, ima veće mogućnosti u ovoj četvrtini Žetvenog polja nego što bi imao da je izabran da bude pastor vodeće skupštine u zemlji. U potonjem položaju on bi dosegao samo dio jedne skupštine; dok ide od vrata do vrata, on ostavlja brojne propovijedi gdje god se prodaje – predavanja koja mogu propovijedati mnogima mnogo godina. Za vaše ohrabrenje, primjećujem činjenicu da, iako je ova godina poznata kao godina panike, prodaja STUDIJA SVANUĆA je daleko veća od prošlogodišnjeg rada, i sumnjamo da neće zadržati uspon do kraja godine. Doista nalazimo da su posebni financijski uvjeti u zemlji imali otrežnjujući učinak na mnoge i da je kao posljedica toga razmjerno veći broj voljan ispitati Istinu. Nesumnjivo je također da će mnoge knjige koje se sada nalaze u knjižnicama diljem kršćanskog svijeta Veliko mnoštvo marljivo tražiti tijekom Vremena nevolje. Također napominjem da nalazimo da je teritorij dobar za preradu u roku od dvije godine nakon što je dovršen i da općenito potonje istraživanje daje bolje rezultate. Pozivamo sve koji mogu da iskoriste sjajne mogućnosti ovog odjela žetvenih radova.

„Čini se da je volonterski rad posebno osiguran od Gospodina za pomoć i razvoj hrabrosti njegovog dragog stada. Broj koji se svake godine uključuje u raspodjelu ovog volonterskog rada se povećava, a prema našem sudu oni najaktivniji na taj način nastojeći služiti Istinu drugima spadaju među najblaženije. 'Tko natapa, sam će biti napojen' ” – Izr. 11:25.

POGREB BRATA AP STEWARTA

Brat Russell, na kraju ovog obraćanja, obavijestio je publiku da je pozvan u St. Louis, Mo., da održi pogrebnu propovijed našeg voljenog brata, generala AP Stewarta, nekada pripadnika vojske Konfederacije i generala-pukovnika u istoj. Pogrebni govor tim povodom, vjerujemo, objavilo je nekoliko uglednih listova. Brat Russell vratio se na kongres nakon dva dana izbjivanja.

OBRAĆANJA KOLPORTERIMA

U 14 sati počeo je Kolporterski sastanak svjedočenja, koji je bio iznimno zanimljiv. Bio je to dobar dokaz revnosti ovih dragih žetelaca.

Od 16.00 do 17.30 sati davana su kratka obraćanja duž linije ohrabrenja dragim kolporterima i korisnih prijedloga o najboljim metodama obavljanja te posebne značajke djela Žetve; prijedloge kako pripremiti vlastito srce i kako se najbolje ponašati i govoriti dok je na vratima. Govore su održala braća VanHyning, Hettenbaugh, LaFerry i Cole, predstavljajući korisne slike žetve; kako kad su u doba ekstrema, čak i u običnoj žetvi, žene ponekad napuštale kućanske poslove kako bi pomogle u poljima da se ne bi izgubilo nešto žita. Također su izrečeni lijepi primjeri krotkosti od strane nekih dragih prijatelja na ohrabrenje svih. Jedan brat je rekao da ne možemo dati ono što sami nemamo. Moramo imati vlastita srca ispunjena Božjom ljubavlju prije nego što se možemo nadati da ćemo utjecati na druge o istini naše poruke. Primjeri takta u agitovanju prikazani su na vrlo zanimljiv način. Brat Cole je zaključio sastanak vrlo zanimljivom i korisnom probom proročanske slike žetve koja je proizašla iz događaja povezanih s ponovnom izgradnjom židovskog hrama; kako su se sve okolnosti koje su okruživale to iskustvo činile vrlo ilustrativnim za uvjete u sadašnje vrijeme kada su antitipski zidovi u procesu rekonstrukcije na slavu Božju. Iznesena je misao da su Kolporteri odgovarali zidarima koji su radili na zidu, koji su jednom rukom radili, a drugom držali oružje, Mač Duha. „Svatko je imao svoj mač opasan uz bok i tako su gradili. A onaj koji je trubio bio je uz mene.”

ČETVRTAK, 3. RUJNA

PREDAVANJE BRATA FRANKA DRAPERI

U četvrtak pri izlasku sunca, na obali jezera, brat Frank Draper održao je nadahnjujući govor, koji je slušalo oko 1200 prijatelja. On je rekao:

„Skupite svete moje k meni, one koji sa mnom sklopiše savez žrtvom.” (Psa. 50:5.) „Zavežite žrtvu uzicama čak za rogove žrtvenika.” (Psa. 118:27.) „I oni

će biti moji, govori Gospodin nad vojskama, u onaj dan kad sastavim svoje dragulje.” – Mal. 3:17.

U prisposobi našeg Gospodina o sijaču i sjemenu, kamenito tlo je predstavljalo one koji nisu imali korijena u sebi. Oni su čuli riječ i rado je primili, ali kada je došlo do progonstva zbog Istine otkrili su da su doista zašli sa uskog puta. Nisu se držali saveza koji su sklopili s Gospodinom žrtvom. Oni nisu imali ono što je naš Gospodin nazvao „korijenom u sebi.” Oni koji imaju korijen u sebi, Gospodinu su posvećeni. Ovi posve posvećeni od Gospodina imaju volje u skladu s Božanskom voljom. Ne bi im palo na pamet uzeti žrtvu s oltara. Drago im je što imaju privilegiju žrtvovanja. Svaki od njih kaže: „Rado vršim volju tvoju, Bože.” To su dragulji, dijamanti. Imaju korijen u sebi. Hodaju Učiteljevim stopama.

Moramo voljeti sve osim Sotone. Ne možemo ga voljeti. Moramo li se truditi voljeti svoje neprijatelje? Ne! jer imamo ovu vrstu ljubavi, „Blago milosrdnima, jer će zadobiti milosrđe.” Kako volimo braću! ne po tijelu, nego po duhu. Volimo se s kršćanskog stajališta. Neki su ljudi vrlo neugodni i s njima se teško slagati. Oni koji imaju ljubav prema Bogu u svojim srcima bacit će plašt milosrđa preko grešaka drugih. „Po ovome znamo da smo prešli iz smrti u život jer ljubimo braću.”

Ovo razdoblje je prihvatljivo vrijeme. Zasižno će prihvatljivo vrijeme završiti. Sigurno će Gospodin ustati u vlasti. Prepustimo mu potpuno svoje volje. Jesmo li voljni to učiniti? Da, voljni smo učiniti sve što je potrebno da postanemo Isusovi učenici. Možeš li? Ne, ne od sebe. Želiš li? Da, s Božjom pomoći, voljni smo! Onda, dragi ljubljani, moj savjet je: „Uđite sada.” Prinesite se dragovoljno na žrtvu. Bit će jedna velika obitelj na nebu i zemlji. Prikaži svoje tijelo kao živu žrtvu. Nije ni čudo što naš tekst kaže „priveži žrtvu za žrtvenik”. To je vrlo teško učiniti – „svakodnevno umirati”. I to vrijedi za sve Gospodinove vjerne. Oni svakodnevno žrtvuju svoje živote. To je cijena koju je naš Učitelj spomenuo kada je rekao: Moramo svakodnevno uzimati svoj križ. Sahrinjavanje naše volje omogućuje nam da kažemo: „Gospodine, neka bude volja tvoja. Položio sam svoje tijelo na oltar. Ne želim ga uzeti natrag. Učini s ovom žrtvom, Gospodine, što hoćeš.” Gospodinova ljubav prema braći koja su u ovom stavu očita je. Jezik svih takvih je: „Rado vršim volju tvoju, Gospodine, zakon je tvoj zapisan u srcu mom.” „Ovo je jedina stvar koju radim.” „Naprežem se prema cilju za nagradu uzvišenog poziva.” Upamtite da se ne hvalimo tijelom. Bog zabranjuje da se hvalimo osim križem Isusa Krista. Ja sam mrtav za svijet. Drago mi je što sam Gospodinov učenik. Možete li podnijeti bol, tugu i radost, kako dolaze, radujući se uvijek u Gospodinu? Onda si križonoša, a Gospodin će reći: „Bravo”.

Ispitajmo ovu posebnu značajku Abrahamskog saveza, „U tvom će sjemenu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.” Taj Savez nije imao posrednika. Za to nije bio potreban posrednik. Nikada neće imati

posrednika. Isus je glava Sjemena. Sveti Pavao nam pokazuje da su oni koji su kršteni s Kristom članovi Abrahamova sjemena, kroz koje trebaju biti blagoslovljene sve obitelji na zemlji.

